A ktosi zo zástupu mu povedal:

Učiteľu, povedz môjmu bratovi, aby si rozdelil so mnou dedičstvo!

Ale on mu povedal: Človeče, kto ma ustanovil za sudcu alebo za deliteľa nad vami?

A povedal im: Hľaďte a chráňte sa lakomstva!

Lebo keď má niekto hojnosť, zato jeho život nie je z jeho majetku. A povedal im aj podobenstvo a riekol:

Ktoréhosi bohatého človeka zem hojne zarodila. A rozmýšľal v sebe a povedal:

Čo urobím? Lebo nemám, kde by som shromaždil svoju úrodu. A povedal: Toto spravím: zborím svoje stodoly a nastaviam väčších a shromaždím tam všetky svoje plodiny a svoj majetok a poviem svojej duši:

Dušo, máš mnoho majetku, zloženého na mnoho rokov; odpočívaj, jedz, pi a veseľ sa.

A Boh mu povedal: Blázne, tejto noci požiadajú tvoju dušu od teba, a to, čo si nahotovil, čie bude?

Tak je to s tým, kto si zhromažďuje poklady, a nie je bohatý v Bohu.

Lukáš 12:13-21

(citované podľa prekladu prof. Roháčka)

Ježiš práve kázal veľkému zástupu ľudí niektoré veľmi dôležité pravdy o súde, o realite neba a pekla, o dôsledkoch vyznania a zapretia Krista, o svedčení o ňom v časoch odporu. Zrazu prehovoril nejaký muž zo zástupu a povedal: „Učiteľu, povedz môjmu bratovi, aby si rozdelil so mnou dedičstvo!“ Dá sa predpokladať, že keď tento muž počúval Ježiša, zapôsobila na neho autorita, s akou hovoril. Keď sa rozhliadol okolo seba, videl, ako ľudia doslova visia na každom jeho slove. „Aké presvedčivé schopnosti má tento Ježiš!“ pomyslel si. „A hľa, aký je zanietený pre spravodlivosť! Určite je ideálnym človekom na to, aby sa porozprával s mojím bratom o našom dedičstve.“ Zdá sa, že brat toho muža si všetko zobral pre seba, takže mu zostalo len málo alebo nič. Zaiste, tento muž Ježiš, ktorý bol zanietený pre spravodlivosť, by mal súcit s jeho situáciou a pomohol by mu získať to, čo právom považoval za svoje. Cítil, že musí za každú cenu hovoriť s Ježišom, aj keby ho mal prerušiť v reči. A tak zvolal a predložil svoj prípad Pánovi.

Ale Ježišova odpoveď vôbec nebola taká, akú očakával alebo v akú dúfal, že bude počuť. Pri priamom rozhovore s tým mužom – hoci sa nazdávam, že ho mohli počuť aj všetci ostatní – povedal: „Človeče, kto ma ustanovil za sudcu alebo za deliteľa nad vami?“ Nechápme teraz zle, čo tu Ježiš hovorí. Nehovorí, že by sme sa nemali starať o nespravodlivosti, ktoré znášame zo

strany iných. Veď v Biblii, v Starom zákone Boh ustanovil systém spravodlivosti a ustanovil početné zákony pre svoj ľud, Židov, počnúc 10 prikázaniami. Keď sa nad tým zamyslíte, bolo by takmer nemožné prežiť v tomto svete, keby neexistovali súdy a súdny systém. Všetci by sme mali byť vďační Pánovi, že existujú, napriek všetkým ich nedostatkom.

Ak je teda spravodlivosť pre Pána taká dôležitá, čo bolo zlé na tom, že tento muž sa odvolával na spravodlivosť v súvislosti s rozdelením rodinného dedičstva? Ježiš spomína dve veci. Po prvé, nebol ustanovený za sudcu na riešenie prípadov, ako je tento. Bola mu daná oveľa väčšia a slávnejšia úloha, totiž hľadať a zachraňovať stratených hriešnikov, privádzať mužov a ženy späť k Bohu. Potom, čo tomuto mužovi vysvetlil, že nie je jeho úlohou vyriešiť konflikt medzi ním a jeho bratom, oslovil zástup s varovaním: „Hľaďte a chráňte sa lakomstva! Lebo keď má niekto hojnosť, zato jeho život nie je z jeho majetku.“ Očividne (a tým sa dostávame k druhému odôvodneniu Ježišovej odpovede) za prosbou tohto muža o spravodlivosť v otázke dedičstva bolo viac. Vo svetle Ježišových slov môžeme usúdiť, že nepotreboval zúfalo peniaze, ale viac mu záležalo na zbohatnutí. Inými slovami, bol motivovaný chamtivosťou. To ho viedlo k tomu, že prerušil Ježiša, keď učil o takých životne dôležitých otázkach, ako je nebo a peklo. Ten muž sa o tieto záležitosti nestaral, ale veľmi ho znepokojovalo dedičstvo – pravdepodobne to ovládalo jeho myšlienky, možno dokonca nemohol spávať v snahe vypracovať plán, ako sa dostať k týmto peniazom.

Zaujímalo by ma, či sme vinní v rovnakej veci. Možno existuje problém (alebo viac ako jeden), v súvislosti s ktorým by sme chceli získať Kristovu podporu alebo pomoc. Možno sme aj my utrpeli nejakú nespravodlivosť. Je možné, že sme v podobnej situácii ako muž z našej pasáže – nezískali sme spravodlivý podiel dedičstva. Možno nám zamestnávateľ nezaplatil alebo nám dostatočne nezaplatil, alebo nám odmietol zaplatiť odvody. Alebo sa môže stať, že niekto vykonáva rovnakú prácu ako my, ale je platený viac. Možno sme sa uchádzali o prácu a dostal ju niekto, kto je menej kvalifikovaný, možno preto, že mal známosti. Možno sme sa stali obeťami podvodu alebo nám niekto dal sľub a nedodržal ho. Nech už je naša situácia akákoľvek, kto z nás nikdy nepocítil odpor voči niekomu, o kom si myslíme, že sa k nám správal zle alebo nespravodlivo?

Ale predtým, ako sa odvoláme na Pána a požiadame ho, aby zasiahol, mali by sme preskúmať svoje srdcia, aby sme preverili svoje skutočné motívy. Začala táto osobná záležitosť, ktorá nás tak veľmi trápi, či je už finančná alebo iná, dominovať v našich myšlienkach do takej miery, že väčšie problémy života boli zatlačené do úzadia? Zaoberáme sa natoľko vyriešením tejto situácie, že otázky večnosti sú zabudnuté alebo sú pre nás menej dôležité? Sme takí pohltení nespravodlivosťou, ktorú sme utrpeli, že sme stratili zo zreteľa oveľa dôležitejšie skutočnosti budúceho súdu a toho, kde strávime večnosť (v nebi alebo v pekle)? Priatelia, nikto z nás nemá rád, keď sa s ním zaobchádza nespravodlivo, ale môžem vám zaručiť, že to pre vás nebude znamenať nič, keď budete v posledný deň stáť pred Božím súdom.

Priatelia, musíme si ujasniť priority a najprv hľadať jeho kráľovstvo. Ježiš neprišiel na zem žiť a zomrieť preto, aby urovnal tieto drobné konflikty medzi ľuďmi, ale aby nás zmieril s Bohom! A keď hovoríme o motívoch, sme si istí, že nám ide len o nápravu krivdy? Nie je pravda, že až príliš často je v pozadí iný motív – chamtivosť alebo pýcha? Sme chudobní? Možno sme. Umierame od hladu? Pravdepodobne nie. Nie je to tak, že zvyčajne nie sme spokojní s tým, že máme dosť na živobytie, ale chceme stále viac? Ježiš v predchádzajúcich veršoch prisľúbil, že Otec uspokojí všetky potreby tých, ktorí mu dôverujú, rovnako ako uspokojuje potreby vrabcov na poliach. Prečo nie sme spokojní s tým, že máme dostatočné zdroje? Nie je to kvôli chamtivosti?

Drahý priateľu, žiadaš si spravodlivosť pre seba? Potom vedz, že prichádza deň, keď sám Boh bude požadovať, aby bola vykonaná spravodlivosť, pretože je dokonalým Sudcom. V ten deň sa nebudeš obzerať okolo seba a obviňovať ostatných. Naopak, Boží reflektor bude nasmerovaný na teba, keď sa ti bude prehrávať celý tvoj život. Nebudeš sa mať kam skryť, pretože všetky tvoje hriešne myšlienky, slová a skutky vyjdú najavo. „Ale“ môžeš namietať, „nie je Boh milosrdný?“ Áno, je, a toto milosrdenstvo sa slávne prejavilo v Betleheme, kde sa Boh stal človekom, a na Golgote, kde bol Bohočlovek usmrtený za hriešnikov. To dáva do tieňa všetky nespravodlivosti, ktoré môžeme utrpieť. Ale práve tam na Golgote možno nájsť milosrdenstvo. Ježiš zomrel za všetku našu hriešnu chamtivosť a sebectvo. Ale toto milosrdenstvo musíš hľadať TERAZ, pretože po smrti bude príliš neskoro. Musíš ísť k Pánovi, činiť pokánie zo

všetkých svojich hriechov a vložiť svoju vieru iba v Ježiša Krista.

Môj priateľ, nepozeraj sa stále dookola na druhých a na krivdy, ktoré ti spôsobili. Radšej sa pozri na seba a na krivdy, ktoré si spáchal pred Bohom a mysli na súd, ktorý ťa čaká. Obráť sa k Bohu všetkého milosrdenstva, čiň pokánie a ver v Spasiteľa. Potom spoznáš plné odpustenie a budeš mať úžasnú istotu večného života v nebi.